ANUL XI. No. 1172 — 6 PAGINI 6 LEI — Vineri 17 Martie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Uniunea este ambiţioasă

Am răsfoit din întâmplare zilele trecute, registrul de persoane juridice al Curţii de apel din Bucureşti.

Şi tot din întâmplare am găsit acolo lista federaţiilor sportive cari au catadixit să-şi legalizeze blazonul, cerând — conform legii — personalitatea juridică. Nu este o listă prea mare. In definitiv, nici nu avem atâtea federaţii încât, considerând că şi-ar cere toate legalizarea existenţii, să totalizăm un pomelnic prea lung.

Sunt acolo însă titulaturile câtorva din cele mai puţin zgomotoase federaţii, al căror program de activitate — şi de ordine — le-a îngăduit răgazul câtorva forme juridice, indispensabile unei existenţe reale.

Le înşirăm, din memorie:

1. Federaţia de rugby
2. Federaţia de atletism
3. Federaţia de gimnastică
4. Federaţia de sporturi de iarnă
5. Federaţia de ciclism
6. Federaţia de sky.

In total şase.

La acestea mai pot fi adăugate încă două federaţii: de football şi de box cari deasemeni au făcut demersurile necesare — la tribunal — pentru a avea personalitate juridică. Diferenţa dintre ele şi celelalte este însă că în timp ce primele sunt constituite «federaţii», federaţiile de box şi de football (în cadrul aceleiaşi legi) sunt numai «asociaţii».

Chestie de nuanţă care nu alterează fiinţa legală (cu blazonul personalităţii juridice) niciuneia din cele 8 federaţii.

Aşa dar, avem 8 federaţii cu existenţa legală aranjată.

Peste aceste 8 federaţii — olympică, definitivă şi adormită — tronează Uniunea. Uniunea federaţiilor de sport din România. Care — cea mai elementară logică impune silogismul acesta — pentru a putea gospodări (la caz de nevoe) necazurile înavuţite ale celor 8 federaţii cu personalitate juridică, ar trebui să aibă (în afară de celelalte atribute necesare unui «cap»)... personalitate juridică.

Cum dracu să controlezi jandarmeria când nu eşti nici măcar gardian public!...

Deşi zgâlţâită însă de presă şi de experienţa balconului pe care Rombolul i l-a trântit acum câteva luni în chelie, Uniunea nu vrea să-şi legalizeze existenţa.

Dorgelès, mi se pare, spune undeva că dacă s'a sudat în opinia publică o credinţă oarecare, oricâte dovezi că credinţa aceasta este eronată n'o mai pot evacua din cerebelul confiscat al cetăţenilor.

De exemplu: cine ar consimţi să creadă că în Japonia mor astăzi mai mulţi oameni din cauza accidentelor de tramwai decât de harakiri? Deşi acesta este adevărul. Constatat, omologat de statistici, şi verificat.

Ne-am intoxicat însă cu literatura fantezistă a celor cari la fiecare 10 pagini pun un japonez să-şi scoată maţele şi nici un purgativ nu ne mai poate reface digestia.

Cu Uniunea se întâmplă aproximativ acelaş lucru. Hopurile de prestigiu prin cari a purtat-o intenţia de a descăleca neapărat la Federaţia de football şi de a face acolo control, a statornicit în credinţa generală impresia că Uniunea nu este ambiţioasă. Şi e normal să fie aşa. Când după ce ameninţi lumea cu ultimatum-uri te potoleşti subit şi aştepţi răspunsul o lună întreagă peste termenul pe care l-ai fixat, numai ambiţios nu se mai poate spune că eşti.

Contrar credinţei generale însă care stărue să pretindă că U. F. S. R.-eul şi-a făcut harakiri din ambiţie, Uniunea este ambiţioasă. Dovada? I se tot spune de un an: procură-ţi, madam, personalitate juridică! Ziarele i-au repetat dezideratul acesta pe toate tonurile. Iar neputinţa de a interveni atunci când a dorit, s'a căznit şi a eşit fără să vrea dela Rombol, i-a argumentat necesitatea.

Şi totuşi — ambiţioasă — Uniunea rezistă, cu răzgăeli de copil.

— «Nu vleau!»

Dacă nici aceasta nu este ambiţie, atunci nu ştiu care o mai fi.

La ce foloseşte şi cât o să mai ţină, este altceva. Fapt este însă că pentrucă i se tot cere să-şi justifice (legal) existenţa, Uniunea nu vrea.

Ce-ar fi să nu-i mai spună nimeni nimic în această privinţă?

Poate că — nesolicitată — se va hotărî să facă formele necesare. Şi vom avea însfârşit şi Uniunea cu personalitate juridică!

GEORGE FULGA

Covaci boxează Dumineca

Am anunţat la timp schimbarea de manager făcută de Covaci. Primul angajament făcut de noul său manager îl va executa Duminică.

La Lille, Covaci va boxa cu francezul Heintz.

Adversarul lui Covaci este un om de valoare.

In ultimul clasament al «uşorilor» ocupă locul al patrulea.

Sportul în bugetul României

Nimic pentru mişcarea sportivă particulară — Restricţii pentru bugetele anumitor instituţii sportive

Astăzi începe la Cameră, discuţia generală la bugetul general al statului.

Proectul în forma definitivă, întocmit, şi ratificat de comsia bugetară a fost împărţit deputaţilor şi va fi în discuţie cu începere de astăzi.

Ca şi cu prilejul întocmirei altor legi cu un caracter de mai mică importanţă, trebue să constatăm că interesele sportului au fost din nou nesocotite.

Simpla lectură a bugetului impune această constatare.

Nesocotirea mişcărei sportive în momentele cele mai însemnate din opera legislativă, nu se datoreşte nici neglijenţei, nici — cum ar fi cazul bugetului — lipsei de mijloace. E vorba de o mentalitate, de un fel greşit de a vedea, care aduce acest fel de a trata al sportului.

CE SE FACE IN ALTE ŢARI

In împrejurările similare în străinătate, sportul se bucură de toată consideraţia cuvenită. In bugetele tuturor ţărilor, veţi găsi sportul prevăzut cu sume importante, fie pentru procurarea de materiale, fie pentru amenajări sau propagandă.

Franţa a votat de curând un buget de sacrificiu.

S'au făcut amputări masive la toate capitolele.

Nici un departament n'a fost cruţat. Nimeni însă n'a îndrăznit să se atingă de marile fonduri destinate mişcării sportive.

LA NOI

In bugetul a cărui discuţie începe astăzi, nu e prevăzut nici o centimă pentru mişcarea sportivă. Technicienii bugetului susţin că ar exista la un capitol o sumă de lei 17000 (cetiţi bine) pentru susţinerea mişcărei sportive private.

Se vede însă că, suma e pierdută undeva în labirintul de cifre, căci la prima lectură n'am dat de ea.

Pentru mişcarea sportivă nici un ban, în schimb, cheltuelile legaţiei din Tokio sunt copios reprezentate.

RESTRICŢII

Circulă însă o versiune ceva mai gravă, cu privire la asportivitatea celor ce-au întocmit bugetul.

Anume: anumite instituţii sportive de Stat ca O. N. E. F.-ul vor fi constrânse la noui economii.

Bugetele lor au suferit mari amputări.

De vorbă cu d. inginer Panaitopol

Noul preşedinte al Federaţiei române de box

D. Panaitopol deşi de foarte puţină vreme intrat în notorietatea sportului românesc, este mult prea bine cunoscut în lumea noastră sportivă pentru a-i fi necesară o recomandare specială.

După alegerea d-sale ca preşedinte al F. R. B.-ului, i-am solicitat o scurtă convorbire. Deşi ar fi ţinut să evite un contact «direct» cu presa, d. ing. Panaitopol n'a putut rezista insistenţelor noastre dozate după o reţetă pe care secretul profesional ne opreşte să o divulgăm...

Iată ce ne-a declarat d. ing. Panaitopol:

«Profit de prilejul pe care mi-l oferiţi, pentru a-mi exprima bucuria de a fi fost ales preşedinte al

D. ING. PANAITOPOL

Federaţiei române de box. Şi asta cu atât mai mult, cu cât alegerile anului acesta au fost făcute în condiţiuni cu totul speciale.

«Ţin să vă mărturisesc chiar de la început că n'am râvnit nici un moment la această demnitate plină de răspundere. Candidatura mi-a fost pusă însă de un număr mult prea impozant de personalităţi din F. R. B., pentru a o putea refuza.

«După ce mi s'a pus candidatura, mi-au venit şi unele propuneri din partea mai multor conducători de club cari îmi sugerau să uzez de cadrele vaste ale asociaţiei sportive C.F.R. pentru a obţine în colaborare cu «forţa electorală» reprezentată de ei, majoritatea necesară pentru a fi ales în F.R.B....

«Am refuzat din capul locului să intru pe cale de război într'o federaţie care are de veghiat asupra destinelor celui mai folositor dintre sporturi. Aceasta pentrucă n'am înţeles niciodată să uzez de astfel de procedee şi mai ales pentru faptul că am fost încredinţat că numai printr'o armonioasă colaborare se va putea da boxului românesc conducerea pe care o merită. Am refuzat oferta dar am reuşit să aduc ramura de măslin a păcii, după tratative laborioase între taberile angajate în luptă, astfel că Federaţia română de box este condusă astăzi de elementele cele mai de valoare din vechea gardă, cărora s'au alăturat câteva elemente noui dornice să activeze pentru propăşirea boxului românesc.

In ceiace mă priveşte ţin să fac o declaraţie şi anume:

Dacă d. dr. col. Lascăr, fostul preşedinte nu ar fi renunţat din motive personale la candidatura pentru această demnitate, chestiunea candidaturei mele nici nu s'ar mai fi putut pune.

Imparţialitatea desăvârşită şi marea competenţă a d-lui col. dr. Lascăr îl indicau ca pe un conducător ideal al F. R. B., astfel că noi, comitetul nou ales, suntem mândri că d-sa a acceptat să rămână printre noi şi să ne ajute cu sfaturile sale folositoare. Este cea mai bună dovadă că fostul preşedinte a rămas ataşat de federaţia la creearea căreia a avut un rol hotărâtor.

PERSPECTIVE NOUI

D. ing. Panaitopol vorbeşte după cum se vede, deschis. Nu utilizează artificii diplomatice, spune lucrurilor pe nume şi nu-şi ascunde ideile în dosul frazelor ticluite «ad-hoc». Maniera este desigur neobişnuită în lumea noastră sportivă încurcată în sforării, lucrături şi combinaţii. Dar este totuşi o manieră...

Trecem apoi la subiectul principal al convorbirii:

— *Ce perspective întrezăriţi, boxului românesc?*

«Voi căuta, împreună cu membrii comitetului să ridicăm mişcarea pugilistă din România la nivelul pe care-l merită. Eu personal consider boxul ca sportul cel mai nobil, deoarece învaţă pe om să se servească de singura armă de apărare cu care l-a înzestrat natura.

«Unul din idealurile mele, pe care cred că-l împărtăşeşte şi comitetul, este să fac din boxeurii noştri sportivi desăvârşiţi în adevăratul înţeles al cuvântului. Sportivitatea este după mine o condiţiune esenţială în această materie şi de aceia m'am simţit mândru când la ultima reuniune a C.F.R.-ului în sala Griviţa, spectatorii mi-au dat un exemplu de desăvârşită sportivitate, aplaudând călduros pe adversarul victorios al unui ceferist... Sunt lucruri mici cari spun enorm de mult şi de aceia nu m'am putut opri de a releva acest fapt.

UN PREMIU PENTRU O LUCRARE DE SPECIALITATE

Pentru a face să dispară anumite prejudecăţi existente în marile masse contra boxului, voi propune comitetului să se institue un premiu care să fie decernat autorului celei mai bune lucrări de popularizare a acestui sport.

«Este un mijloc foarte uzitat în alte ţări şi pe care ţin să-l împământenesc şi la noi, unde marile masse au rămas încă refractare ideei că sportul este una din cele mai mari binefaceri pentru existenţa unui neam.

«IMITAŢII ITALIENE»

«Şi pentrucă sunt la capitolul imitaţiilor apusene, vă voi vorbi şi de un alt proect al meu, o imitaţie de esenţă italiană cunoscută sub denumirea de «dopo lavoro». Voi căuta ca prin intermediul şi cu sprijinul federaţiei de box să realizez şi la noi ceiace este în Italia operă înfăptuită şi plină de roade. Muncitorul istovit de muncă abrutizantă, va avea putinţa, la terminarea ei, să-şi recreeze şi să-şi cultive fizicul. Va fi greu la început, dar am curajul să nu mă îndoesc de izbânda finală.

«Voi încuraja apoi desvoltarea boxului în provincie şi în cadre din ce în ce mai vaste, pentru că progresul calitativ nu trebue să ducă la neglijarea celui cantitativ. Contez pentru realizarea acestor deziderate, pe entuziasmul şi spiritul sportiv al tuturor colaboratorilor mei din federaţie.

UN DEBUT INTERESANT

«Mi-am făcut debutul alături de colaboratorii mei, într'o împrejurare care mi-a dat prilejul să constat din capul locului că spiritul de dreptate stă la baza activităţei F. R. B.-uluiă

«Cazul Călinescu — Nicolau, soluţionat în condiţiunile pe cari le cunoaşteţi, are învăţămintele lui speciale.

«Hotărârea luată de comitet corespunde necesităţii de a se sancţiona aşa cum trebue lipsa de cavalerism pe care eu o găsesc a fi una din cauzele desinteresării maselor pentru sport.

«Am făcut însă cu acest prilej constatarea unor lacune în statute, lacune cari vor fi de altfel reparate în apropiata adunare generală extraordinară. In cazul special al celor doui boxeuri sancţionaţi, este inexistenţa unei instanţe de apel, ceiace pentru o bună judecată nu este recomandabil.

D. ing. Panaitopol închee astfel interesantele d-sale declaraţii:

«Mulţumesc prin intermediul dv. celor 116 alegători, cari mi-au arătat încrederea şi m'au făcut să fiu ales în fruntea listei, ceeace mă măguleşte în măsura în care mă şi cinsteşte.

U. F. S. R. A INFIINŢAT UN PREMIU NAŢIONAL AL SPORTURILOR

Pentru anul 1933 premiul a fost decernat lui Papană

In şedinţa de eri seară comitetul U. F. S. R.-ului a luat o iniţiativă care va deveni un mare imbold pentru mişcarea noastră sportivă. S'a hotărât înfiinţarea unui premiu naţional al sporturilor. Ideia căreia corespunde iniţiativa, forma în care va fi realizată şi înalta ei menire în încurajarea sporturilor, ne îndrituesc să felicităm călduros U. F. S. R.-ul.

Toţi înregimentaţii în mişcarea sportivă, acei cari lucrează pe tărâm naţional sau ne reprezintă în competiţiile internaţionale, atunci când vor merita, vor vedea râvna lor în apărarea culorilor sportului român, răsplătită de un premiu a cărui destinaţie, îi subliniază importanţa.

IN CE CONSTA PREMIUL ŞI CUI SE VA ACORDA

E vorba de o plachetă de mărime şi valoare neobicinuite. Ea va fi confecţionată din metal preţios şi va avea gravat numele premiatului şi al sportului practicat, citându-se şi meritele excepţionale.

Premiul va fi acordat celui mai merituos sportiv.

Comitetul Uniunei, care se va fixa în fiecare an asupra premiatului, va ţine în seamă meritele speciale precum şi principalele performanţe, în raport cu influenţa lor asupra prestigiului sportului român.

ZIUA DECERNARII

Placheta reprezentând premiul naţional al sportului, va fi acordată în

LOCOT. PAPANA

fiecare an. Remiterea se va face în cadrul unei solemnităţi, care se va desfăşura întotdeauna în ziua de 8 Iunie, ziua Restauraţiei.

PAPANA PREMIAT PE ANUL 1933

Comitetul U. F. S. R.-ului a discutat decernarea premiului pentru 1933. In unanimitate s'a decis ca pentru anul acesta premiul să fie acordat lui Papana.

După numeroasele semne de simpatie cari au venit campionului mondial din toate părţile, premiul acordat de U. F. S. R. înseamnă justa răsplată acordată sportivului celui mai mare al României.

Condiţiile reluării raporturilor cu Ungaria

Duminecă la Budapesta, arbitrul desemnat de România şi Ungaria, va judeca pe baza actelor, o serie întreagă de litigii cari au dus la ruperea legăturilor footballiste între noi şi vecinii noştri.

O înşirare a acestor litigii o socotim inutilă.

Sunt foarte puţine cazuri recente; mai toate s'au petrecut în urmă cu mulţi ani de zile.

O readucere în discuţie nu interesează, decât pentru anumite concluzii principiale.

Practic soluţionarea litigiilor — cu excepţia celor materiale — nu prezintă prea mare importanţă.

Soluţionarea lor nu ne interesează pentru moment, decât în măsura în care s'ar putea produce o reluare a raporturilor româno-maghiare.

In stadiul actual al legăturilor cu vecinii noştri, nu vedem nicăeri logica. Plecăm deci de la premiza că, în momentul de faţă nu avem încă raporturi cu ungurii şi că s'ar putea ca problema reluării lor să se pună de Duminecă încolo.

Dacă în alte vremuri am fost pentru reluarea contactului cu footballul maghiar, fără condiţii speciale, astăzi, considerăm că o asemenea reluare nu e posibilă şi nu e necesară.

Nu este vorba de o inconsecvenţă, ci doar de o apreciere a situaţiei prin prisma unor împrejurări de moment.

Ungurii n'au fost nici ei gata ca în orice moment să reia relaţiile cu noi. Au fost timpuri în cari deşi li se făceau avansuri din partea noastră nici ei nu prea răspundeau dorinţelor noastre.

In raporturile internaţionale oportunismul este o cerinţă esenţială.

In momentul de faţă putem afirma că, chiar dacă profesorul Pelikan va găsi soluţii pentru toate litigiile, reluarea de raporturi trebue să fie discutată în mod special, stabilindu-se un pact precis care să reglementeze viitoarele legături.

Clauzele acestui pact pot fi găsite în variatele experienţe ale trecutului. Astfel încât să nu mai avem în fiecare an spectacolul ruperei de raporturi şi a conferinţelor de pace...

Pactul trebue să aibe însă un capitol sportiv, în care noi vedem condiţia esenţială a reluărei raporturilor.

Trebue odată pentru totdeauna să se introducă regimul reciprocităţii.

Atâtea echipe româneşti să joace în Ungaria, câte formaţii maghiare vor veni la noi. Şi ca vecinii noştri să nu vadă în această clauză o încercare de sabotaj suntem de părere să se facă excepţie cu echipele reprezentative şi cu cele trei fruntaşe: Uipest, Hungaria şi Ferencvaros.

De ce aceste excepţii? Pentrucă dela echipele mai sus citate, avem de învăţat iar venirea lor în ţară ar ajuta propaganda footballului în România.

De restul echipelor ungare Budai et. Co. nu putem spune acelaş lucru. Clasa lor modestă exclude orice posibilitate de propagandă footballistă cu ajutorul lor.

Apoi din contactul acestor «Budai», cu echipele noastre, nu vedem ce-ar putea învăţa echipele mari, cari organizează asemenea întâlniri.

Intrarea în ţară a echipelor maghiare de mâna doua nu numai că e lipsită de avantagii, dar consecinţele ei sunt în detrimentul nostru.

In primul rând sume mari de bani iau drumul străinătăţii.

Am admite acest lucru dacă prejudiciul material ar fi compensat de interese sportive, cum e cazul când vine un Uipest sau un Ferencvaros. Dar cum am mai spus, nu vedem nici un avantaj sportiv în turneele echipelor de clasa lui Bocksay, Cartierul III, etc.

De ce dar să acceptăm ca echipele acestea să vină la noi, fără ca să primească în Ungaria formaţiile româneşti de clasă egală?

Propunând reciprocitatea am înţeles să asigurăm o compensaţie între sumele cari le scot dela noi ungurii şi cele cari le vor introduce în ţară echipele noastre după deplasările în Ungaria.

Apoi, lăsând liberă intrarea, fără obligaţii, a celorlalte formaţii decât Uipest, Hungaria şi Ferencvaros lovim interesele marilor noastre grupări. In anumite oraşe din Ardeal şi în special cele de pe frontieră, ECHIPELE UNGARE CONCUREAZA MARILE NOASTRE GRUPARI. La Reşiţa, la Salonta, la Simeria, la Satu Mare etc., echipele ungureşti, din motive misterioase, au avut pretenţii mai reduse decât echipele noastre, numai dintr'un spirit de concurenţă.

Dacă anul trecut aveam raporturi cu ungurii, în locul Ripensiei cari a jucat cinci matchuri în Maramureş venea cine ştie ce Somogy şi în locul Universităţei la Bistriţa şi Alba Iulia descindea un Budai oarecare.

Iar banii încasaţi în aceste matchuri luau drumul Budapestei.

Chestiunea reluării raporturilor cu ungurii nu este deci prea simplă. Are o serie de aspecte cari nu pot fi neglijate în nici un moment şi pentru nici un motiv.

E vorba deci de un complex, a cărui esenţă constă în principiul reciprocităţii formulat de noi.

X. Y.

O competiţie pentru titlul naţional semi-mijlociu

Eventualii competitori. Stoian semi-mijlociu

Vacanţa forţată declarată la categoria semi-mijlocie, prin pedepsirea lui Călinescu, va avea consecinţe sportive imediate.

In prima sa şedinţă, comitetul F. R. B. constatând vacanţa, va decide deschiderea unei competiţii.

A quelque chose malheur est bon. Odată cu deschiderea competiţiei se va anunţa şi termenul înscrierilor.

EVENTUALII COMPETITORI

Faţă de efectivul actual al semi-mijlociilor, nu vedem prea mulţi competitori.

Se vor înscrie probabil: Dică Schwartz challengerul oficial al fostului campion şi ceferiştii Cionoiu şi Bunea.

De altă parte e foarte probabilă înscrierea provincialului Milcoveanu dela Slatina. Acesta se va prezenta cu atout-ul deciziei ce o are asupra lui Bunea.

Natural că-şi vor trimete înscrierea şi alţi pugilişti, însă comitetul F. R. B. nu se va opri probabil, decât la primele patru înscrieri indicate.

SE VA INSCRIE ŞI STOIAN?

Intimii excelentului elev al «Ringului» anunţă înscrierea învingătorului lui Doculescu, în această competiţie.

Stoian pare hotărât să boxeze la semi-mijlocie.

Dacă ştirea aceasta se confirmă interesul competiţiei e indiscutabil.